

Heta Lampinen

Kirjoittaja on vantaalainen abiturientti ja pääkaupunkiseudun Nuorten ääni -toimituksen toimittaja. Helsingin Nuorisosaainkeskuksen hankkeessa nuoret tuovat näkökulmiaan esille mediassa.

Tietobulimia pitää poistaa yhteiskunnan tautilistalta

Vastasin lukion ensimmäisellä viikolla vanhaan äidinkielen tekstitaidon ylioppilaskokeen kysymykseen. Siitä alkoi kolmen vuoden valmennus kohti ylioppilaskirjoituksia.

HARVA SE PÄIVÄ opettajan suusta on lipsahtanut lause: ”Nämä asiat kannattaa muistaa hyvin, sillä niistä ylioppilastutkintolautakunta (YTL) usein kysyy.” Tai jopa: ”Nämä ovat asioita, joita opiskelemme ylioppilaskirjoituksia, emme elämää varten.”

Lukiolain mukaan minusta pitäisi tulla hyvä, sivistynyt ja tasapainoinen ihminen ja yhteiskunnan jäsen. Ja mikä tärkeintä, lukiokoulutuksen tulisi antaa hyvät eväät jatko-opintoihin ja harrastuksiin sekä antaa meille edellytykset elinikäiseen oppimiseen ja oman persoonan kehittämiseen.

”

Ylioppilaskirjoituksista on karistettava kultapäällyste pois.

SAANEN naurahtaa.

On todella hämmästyttävää, miten harva ikäiseni

lukionsa pian päättävä tunnistaa hallituspuolueet. Uskallan väittää, että useampi tietää hermoston olevan 75 kilometriä pitkä. Moni myös tietää, että kielen kuuntelun vastauslomakkeen A-puolelle kannattaa kirjoittaa mahdollisimman pienellä käsialalla.

On turhauttavaa opiskella yleissivistävässä laitoksessa, jossa huomaa, että ei opiskelekaan elämää, jatkokoulutusta tai työelämää, vaan ylioppilaskirjoituksia varten.

OPISKELU KOLMEN VUODEN PÄÄSSÄ siintävää koemöykkyä varten syö itse itseään. Uusi tieto ei ole koskaan turhaa, mutta kenen etuja palvelee järjestelmä, jossa nuoret opetetaan pönttäämään tieto ulkoa ja sitten muotoilemaan se YTL:n mysteerisiä sensoreita miellyttäväksi? Päättäjien muotoilema kaunis tavoite on kadonnut jonnekin lukiovertailujen ja kuuden ällän ylioppilaiden etsinnän välille.

Ylioppilaskirjoituksista on karistettava kultapäällyste pois. On turhaa keskittyä tietobulimiaan, ehkä lukion epäolennaisimpaan asiaan.

MITÄ, JOS OPPITUNNEILLA oikeasti sovellettaisiin teoriaa käytäntöön ja jätettäisiin aikaa keskustelulle sekä kyseenalaistamiselle? Annetaan Gaussin käyrän aiheuttaman stressin jäädä viimeiselle vuodelle.

Lukio kaipaa ryhmäkokeita, tilaisuuksia harjoitella esiintymistä, vuorovaikutustaitoja ja yhteistyötä! Olisi mahtavaa nähdä nykyisen faktatietokilpailun muuttuvan opiskelijan, opettajan ja ylioppilastutkintolautakunnan yhteiseksi matkaksi kohti tulevaisuutta.

Tuskin yhteiskuntamme siihen kaatuisi.

» **Sunnuntai C 13: Lukiolaiset menevät siitä, missä aita on matalin, kirjoittaa Anna-Sofia Berner.**